

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6414/2022
09.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 316/21 од 23.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против ставова првог, трећег и четвртог изреке пресуде Вишег суда у Врању Гж 316/21 од 23.12.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против ставова првог, трећег и четвртог изреке пресуде Вишег суда у Врању Гж 316/21 од 23.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 316/21 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 2107/19 од 02.11.2020. године, у ставу првом изреке, тако што је укинута платни налог Основног суда у Врању Пл 836/19 од 23.09.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате, као и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара и одбијен тужбени захтев. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке, којим је одбијен као неоснован приговор литиспенденције. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у стау трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 18.950,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 15.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у ставовима првом, трећем и четвртм

изреке, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из члана 17. Закона о облигационим односима и члана 23. Закона о адвокатури, у вези члана 6. Уговора о пружању правних услуга од стране адвоката закљученог међу парничним странкама 03.02.2017. године, укинут је платни налог налог Основног суда у Врању Пл 836/19 од 23.09.2019. године којим је наложено туженом да тужиоцу по основу рачуна бр. 549/19 од 08.05.2019. године накнади трошкове за састав приговора ради убразања поступка у предмету Р4 И 1516/17, као правног средства којим се штити право на суђење у разумном року, јер уговором закљученим међу странакама није уговорена исплата накнаде за пружене адвокатске услуге у случајевима у којима тужени као корисник услуга тужиоца не успе у спору, а састављени приговор ради убрзања поступка је одбачен, јер тужилац није имао уредно пуномоћје за његово подношење.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни касациони суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, не постоји потреба ни да се одлучује о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе, јер тужилац није уз ревизију доставио правноснажану пресуду из које би произлазило да је на другачији начин одлучивано у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.09.2019. године. Вредност предмета спора је износ од 6.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем

против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**